

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Říjen je už podzimní měsíc, s tím nic nenaděláme. Sice nás vnadí na nádhernou paletu barev přírody, zbytek hub, ale to je tak vše, co nám může nabídnout. Ještě pár slunečných dnů babího léta na rozloučenou. Možná nás má opatrně připravit i na listopadové plískanice.

Reputaci se snaží vylepšit volnem státního svátku, který ovšem letos přijde vniveč, jelikož vyjde na sobotu. Naštěstí nám rentiérům to už nevádí. Tento rok nás navíc „oobohatí“ i parlamentními volbami. Budou důležité, protože doba je stále více turbulentní. A měli bychom si zvolit někoho, kdo nás bude schopen provést bouřlivými vodami s co nejmenšími ztrátami.

Mediální reklama nám neopomene připomenout, že od října je to už jen skok do vánoc, a bude nabízet ty nejrůznější dárky, aby ti mdlejší povahy spadli do dluhové pastí půjček. Jenomže vy už jste zažili pěknou řádku říjnů, takže vás ten letošní nepřekvapí a nevyvede z míry. Naopak si ho pěkně užijete.

Motto

Pamatujte si, že dnešní hnusná doba bude už za chvíli „zlatými starými časy“!

Z citátů, reklam, inzerátů a...

„Mladá generace má pocit, že s ní přichází lepší svět. Stará garda má pocit, že s ní ten lepší svět odchází.“

„Jediný způsob jak se zbavit pokušení je se mu vzdát.“

„Pravdivá slova nebývají příjemná. Příjemná slova nebývají pravdivá.“

„Pamatujte, že mlčení je někdy tou nejlepší odpovědí.“

„Když má biftek adjektivum, je to vždycky karbanátek.“

„Jsme potrestání svými hříchy, ne za ně“

Elbert Hubbard

„Nejvyšší formou nevědomosti je, když zavrhnete něco, o čem vůbec nic nevíte.“

Wayne Dyer

„Pravé poznání tkví v tom, znát meze vlastní nevědomosti.“

Konfucius

Víte, že?

- Falešná videa do tří let. <http://jdem.cz/dcear9>
- Z průzkumu, který dělal Český rozhlas v rámci *Týdne vody*, se do toalet spláchně za 24 hodin přes 200 milionů litrů pitné vody. Stejně množství by Češi vypili za celých osm dní! Z průměrné spotřeby 90 litrů na osobu/den asi 20–30 % spláchneme, ztráty v potrubí jsou pak dalších 20 %. Roční spotřebu zhruba 600 litrů bychom ale hravě pokryli z toho, co tady naprší. A jen na několika málo metrech čtverečních.
- Jaký je rozdíl mezi *pravděpodobností* a *šancí*? Pravděpodobnost je podíl „úspěšných“ jevů ku všem, které nastaly. Šance je podíl „úspěšných“ jevů k těm „neúspěšným“.
- Zajímavý článek o šipce času a kosmologii naleznete zde <http://astronuklfyzika.cz/Gravitace5-6.htm>
- Kanaďané zjistili, že veřejné bazény obsahují zhruba 0,01% moči.
- Zajímavý článek o politické korektnosti, který rozhodně stojí za přečtení. <http://jdem.cz/ddk6n9>
- Sedíte-li u počítače se zvukem, podívejte se na tento odkaz <http://jdem.cz/ddtbu8>, utvrdil mě v tom, že vrcholem populární hudby bylo období rokenrolu a boogie, stejně tak jako je to u klasické hudby barokní polyfonní hudba Bacha, Händela či Vivaldiho.

Zajímavá matematika

Tři muži přišli do motelu.

Recepční uvedl, že pokoj stojí 30 Kč, a tak každý z mužů zaplatil 10 Kč.

Všichni odešli na pokoj.

Po chvíli recepční zjistil, že cena je nižší a činí 25 Kč.

Vzal tedy 5 Kč a poslal poslíčka, aby je vrátil. Ten však nevěděl, jak rozdělit 5 Kč na tři stejné díly, proto každému z mužů vrátil jen 1 Kč a 2 Kč si ponechal...

To znamená, že každý z mužů nakonec zaplatil 9 Kč... Je to tak?

To je dohromady 27 Kč... Je to tak?

Poslíček má v kapse 2 Kč... Je to tak?

To je dohromady 29 Kč... Je to tak? Tak kde je, sakra, ta koruna?!?!?

Malé předvolební zamyšlení

Čekají nás volby a to je ten jediný čas, kdy můžeme něco ovlivnit. Náš hlas je náhle důležitý a politici se o něj ucházejí. Když ho nevyužijeme, tak nějak ztrácíme právo pak reptat, jak to dopadlo. Každý by se měl zamyslet, co s ním udělá. Dovedete si představit, jak odlišně by volby dopadly, kdyby jednou volilo dolních pět milionů a pak těch horních? Je to proto, že společnost je rozdělená. Jen část lidí je ochotna vzít svůj život plně do svých rukou, založit si třeba firmičku nebo firmu a rozhodovat si o sobě sám. To jsou ti sebevědomí a kurážní, kteří vždy razili cestu. Zbytek lidí ví, že na to nemá a tak se raději nechají zaměstnat. To neznamená, že mezi nimi nejsou sebevědomí a iniciativní lidé. A část lidí to vzdala a čeká, že se o ně někdo postará. Tím je dán odvčkový boj mezi kolektivistickým, přerozdělovacím pojetím společnosti a individualistickým, kdy člověk má být plně odpovědný sám za sebe. S možností uspět nebo i prohrát. To jsou dva protipóly, a jak správně tušíte, realita aby fungovala, musí být někde mezi nimi. Historicky se tomu říká levicové a pravicové pojetí nebo také každý chvíli tahá pilku. A jak tyto protipóly vyvážit je věčné téma.

Těch, co si nezaložili firmu ani obchod je mnohem více, tak jak to, že vždy nevtěží s převahou levice? Ti prozíravější z nich totiž dobře vědí, že levice by po čase tak dlouho přerozdělovala a bohatým brala a chudým dávala, až by podlomila vůli a iniciativu podnikatelů podnikat a všichni bychom se měli hůře. Ostatně, to jsme zažili za komunistů, kdy i ti nejpracovitější jen tiše záviděli životní úroveň západoněmeckých nezaměstnaných. Proto někteří volí i pravicové subjekty, neboť vědí, že i ty mají nějaký sociální program a nenechají je na holičkách v případě ztráty zaměstnání nebo nemoci.

Další otázkou je, jestli máme možnost se svobodně rozhodnout a uvážlivě dát svůj hlas. Ne, o svobodě volebního aktu nepochybují, ale je tu to, co mu předchází. Masivní mediální masáž. Tak jako reklama ovlivní náš postoj, ať už chceme nebo ne (jinak by se v ní netočily miliardy), tak i předvolební kampaň nás zasáhne a také se v ní točí slušné peníze. Kolik lidí dnes čte programy stran nebo sleduje, jak se politici chovají v mezivolebním období? Seberozumnější volební program tedy většinu voličů nezaručí a tak se všechny strany musí nutně uchýlit k jisté formě populizmu a slibovat. A my Češi jsme na sliby chytliví. Proto také málokterá strana uvažuje dál, než na čtyřleté volební období. Jak se pak mají řešit dlouhodobé koncepční problémy, jako reforma důchodového systému nebo zdravotnictví? Dovedete si představit, jak by dopadla strana, která by řekla: teď na pár let zmrazíme platy, a zmodernizujeme náš průmysl a zvýšíme produktivitu práce. Po pár letech uděláme skok, abychom se více přiblížili životní úrovni západní Evropy.... A proto musíme projít i to, co by nás posunulo dál. Lidé jsou už takoví, ostatně žijí tady a teď.

Navíc si většina lidí myslí, že politika je svinstvo. Ona asi také z části svinstvo je, díky mocenským tlakům a

korupci. Ale přesto je tam řada poctivých lidí a jde o to, aby postupně převažovali. Výběr politiků je omezený a máme takové, jaké si zvolíme a i jaké si zasloužíme! Nevěřte tomu, kdo říká, že korupci vyhladí. Je to s ní jako s prostitucí a kriminalitou. Bude tu s námi věčně. Můžeme ji jen rozumně omezit a hlavně ztížit. Čím tenčí a jednodušší stát, tím méně příležitosti pro korupci. Ruku na srdce, kdo z nás se někdy nepokusil získat nějakou výhodu výměnným obchodem? Zkuste jít vyřizovat něco na nějaký úřad a poznáte, co je to byrokracie.

Teď si říkáte, to jsou takové všeobecné řeči, ale koho tedy máme volit? To si musí každý rozhodnout sám a já vám mohu jen říct, jak naši politickou scénu vidím já. Nakonec to však bude stejně na vás a vašich prioritách. Jde o to, abyste si je uvědomili.

Sociální demokracie je v krizi a ani personální rošády jí moc nepomohly. Podepsalo se na tom i to, že je vládnoucí stranou a pak její necharismatický vůdce B. Sobotka, i když se snažil. Ostatně strana se snaží už i před volbami rozdávat a kupovat si voliče, ale neví.

Fenomén Babiš je pozoruhodný a odráží v sobě dlouhodobé rozčarování z politiky tradičních stran nalevo i napravo. Musím se přiznat, že jsem se po nástupu Babiše dost obával, tvrdého miliardáře v politice. Ale skutečnost byla naštěstí lepší. Jako ministr financí si vedl vyloženě dobře a představoval jisté vyvážení příliš rozdávačné levici. Obklopil se inteligentními lidmi a teď směřuje k metě nejvyšší. On nepotřebuje krást, má už dost a jeho Agrofert by čerpal dotace mnohem snáze, kdyby nebyl v politice a tudíž pod drobnohledem. Teď chce ochutnat moc a vliv. Těch pár umělých afér z dřívější doby, které se jako na potvoru v médiích vynořily zrovna před volbami, mu neublíží. Na to jsme už u politiků zvyklí. Ostatně kouzlo Babiš nebude trvat věčně a tak toho chce využít.

Komunisté jsou klasika. Vědomi si toho, že stejně vyhrát nemohou, protože se nedokázali odstříhnout od pupeční šňůry totality, si mohou volně hlásat libivé myšlenky všeobjímajícího státu. Nehrozí jim, že by je také museli plnit. Jejich voličská základna vymírá, ale přesto se drží. Doplňuje ji hospodská politika a nesvědčí to příliš o prozíravosti našich voličů.

ODS se pomalu stává volitelnou. Po několikaletém úsilí P. Fialy a jeho týmu přesvědčit, že ji tentokrát vedou slušní lidé a mají vizi. Ostatně většina kmotrů poznala, že ji z ODS už řadu let nic nekyne.

Dalším pravostranným subjektem je TOP 09. Charizma K. Schwarzenberga už odeznělo, STAN odešlo, a zbývá jí problematický Kalousek. Rozhodně nejlepší rétor naší politiky, který umí brilantně zdůvodnit i napadnout vše. Je rozhodně inteligentní a schopný, ale lidé ho buď milují, nebo nenávidí. Také ve stínu migrační krize hrozí, že tato proevropská strana bude příliš poslušná v Bruselu.

Lidovci jsou stálici naší politiky a P. Bělobrádek je vede dobře a jejich působení ve vládě nepopudilo. Škoda, že se chystali spáchat sebevraždu koalici se STAN. Oba subjekty patří k těm slušným a bylo by jich škoda. Snad jim záchranný obrat neublíží, ostatně mají stabilní a ukázněné voličské jádro.

Zelené považují za nejnebezpečnější stranu a jsem rád, že v posledních letech zůstává mimo parlament. Jejich vítězství by snad bylo ještě horší, než komunistů, protože ti zatížení minulostí by se museli mírnit. To Zelení by mohli plně hlásat své ideje upřednostňující brouky a žáby před lidmi a svými neochvějnými pravdami škrtil průmysl a naši životní úroveň. Ti jsou teď největším nebezpečím budoucí totality. Naštěstí je snad už většina voličů prohlédla a navíc ochrana přírody je už dostatečně zakotvena v našem právním řádu, protože jsme všichni tak trochu zezelenali.

Piráti zazářili v minulých volbách, ale život ukázal, že umí říkat, jak ne, ale jak ano jim moc nejde. SPD jsou okrajovou stranou. I když má T. Okamura pár dobrých názorů, tak Česko není Švýcarsko a přímá demokracie

by se zde stala obětí populizmu. Lidé u nás si neumí zvolit politiky, natož aby si vládli sami.

Nakonec jsem si nechal dva malé pravíkové subjekty, protože dnes jako by bylo neslušné se hlásit k pravici. Svobodní Petra Macha a Realisté Petra Robejška. Jejich názory jsou zajímavé a rozumné a inteligentní člověk s nimi intuitivně souhlasí. V čem je tedy problém je volit? Nejsou všeobecně známí napříč populací a neobjevují se v sdělovacích prostředcích. Jejich preference jsou tudíž nízké a pravděpodobnost, že se dostanou do parlamentu malá. Volič si tedy říká, mám je volit, když můj hlas pravděpodobně tak spadne do kanálu? A tak většina vybírá „to menší zlo“ ze zavedených stran. Je to racionální, ale současně ukazuje na setrvačnost a zakonzervování našeho politického systému. Jak se má prosadit nový subjekt? Tak Babiš to dokázal, namítnete. No jo, ale za každým nestojí miliardy. Čili můžete mít seberozumnější názory, ale pokud neoslovíte nějaký kapitál, nemáte šanci. A když ho oslovíte, musíte mu pak být vděční. To není moc veselá perspektiva. Tou není ale ani výběr „nejmenšího zla“.

Naše volby budou nepochybně akcentovat i migrační problém a vztah k EU. Každý subjekt, který chce uspět, bude muset deklarovat, že bude hájit naši suverenitu vůči Bruselu a že nekompatibilní migranty prostě nechceme. Když už západní Evropa hodlá spáchat sebevraždu, my ji v tom nebudeme následovat. To je jedna z mála jednot naší politické scény. Jsme ve schizofrenní situaci. Víme, že v EU musíme být, ale současně se nám nelíbí, kam směřuje. Čili zase tu je „oni a my“.

Cílem mé úvahy nebylo dát vám návod, koho byste snad měli volit, ale abyste se zastavili a zapřemýšleli. Co vlastně chcete a jak to vidíte. Pokud se to povedlo, mohu být spokojen. Tak zvolte dobře.

Kalendárium

- 22.10. -2137 Popsáno zatmění slunce v Číně
- 29.10. -539 Perský král Kýros II. obsazuje Babylon – chaldejský král Nabonid je zajat.
- 1.10. -331 Pád perské říše, Dárius II. poražen Alexandrem u Gaugamély
- říjen 732 Bitva u Tours (resp. Poitiers), Karel Martel zastavil arabský vpád do Evropy.
- 14.10. 1066 Vilém Dobyvatel, bitva u Hastingsu, porazil Harald, normanská vláda nad Anglií.
- říjen 1096 Lidová křížová výprava byla zmasakrována a rozehnána Turky
- 24.10. 1273 Korunovace Rudolfa Habsburského římským králem v Cáchách
- 16.10. 1306 Rudolf I. Habsburský - Český král (1306-1307)
- 13.10. 1307 Zničení Templářů fr. králem Filipem IV. Sličným
- 11.10. 1412 Jan Hus se vydává na cestu do Kostnice na koncil. Do města dorazil 3. listopadu.
- 11.10. 1424 Smrt Jana Žižky z Trocnova u Přibyslavi
- 12.10. 1492 Kryštof Kolumbus doplul k ostrovům v Karibiku a objevil tak Nový svět (domníval se však, že je v jihovýchodní Asii). Tato událost se považuje za symbolický předěl mezi středověkem a novověkem
- 31.10. 1517 Martin Luther - vystoupení ve Wittenberku, 95 tezí
- 24.10. 1639 Švédské vojsko vypálilo celou Zbraslav i s klášterem, byly zničeny náhrobní kameny přemyslovských hrobů
- 24.10. 1648 Vestfálský mír (konec třicetileté války)
- 21.10. 1805 Vítězná námořní bitva u Trafalgaru (smrt admirála Nelsona)
- 17.10. 1841 První vlak dojel po Severní dráze císaře Ferdinanda do Olomouce
- 5.10. 1842 V Plzni vynalezli plzeňské světlé pivo, pilsner. Ležák (Josef Groll)
- 22.10. 1867 USA kupují od Ruska Aljašku za 7,2 mil. USD (dnešních 95,7 mld. USD)
- 19.10. 1901 Brazilec Alberto Santos-Dumont obletěl malou říditelnou vzducholodí Eiffelovu věž a získal přes 125 000 franků.
- 28.10. 1918 Vyhlášení Československé republiky
- 28.10. 1922 Po pochodu na Řím se chopil vlády v Itálii Benito Mussolini
- 29.10. 1932 Zanikla Osmanská říše. Mustafa Kemal Atatürk vyhláší republiku; Turecko

- 31.10. 1940 Končí nejurputnější fáze letecké bitvy o Británii
- 16.10. 1946 Popravy na základě norimberského procesu
- 9.10. 1949 Konec občanské války v Řecku. Porážka komunistů.
- 3.10. 1952 Velká Británie uskutečnila svůj první výbuch atomové bomby u ostrovů Monte Bello poblíž západoaustralského pobřeží.
- 24.10. 1956 Povstání v Maďarsku (Rákocsi x Nagy), vpád sovětských tanků
- 4.10. 1957 Vypuštění první umělé družice Sputnik 1
- 24.10. 1980 Po dělnických nepokojích polská vláda povolila činnost nezávislých odborů Solidarita v čele s Lechem Walesou.
- 3.10. 1990 Znovusjednocení Německa. NDR se stala součástí SRN.
- 20.10. 2011 Při útěku z rodné Syrty byl povstaleckými silami zabit diktátor Muammar Kadaffí

Víte, co je to mountweazel?

Jsou to záměrné chyby, které se dělají v dílech jako mapy, slovníky nebo encyklopedie, aby je chránily před zcizením a okopírováním. Vytvořit takové dílo je velmi nákladné a taková dokumentovaná chyba pak pomůže usvědčit plagiátora, který ji bezelstně okopíruje. Pravým rájem těchto neexistujících uliček je v Evropě Londýn. Lovci kartografických senzací jich tu už dokázali odhalit stovku, ale je pravděpodobné, že jich bude mnohem víc. Říká se jim *trap streets* a občas na ně doplácí turisté. Řada Trap Street se nachází také v řeckých Aténách. Problém ale je, že na autorské právo se tu dříve nekladl takový důraz. Proto dnes město zachycují i oficiální mapy se spoustou chyb, které vznikly z celé řady předchozích vzájemně kopírovaných verzí, a počtem fiktivních lokalit si tu dnes nikdo není jistý.

Ale v mapách jsou i neexistující města. A vpravdě cimrmanovskou lokalitou se stal britský Argleton, zasazený do map poblíž Aughtonu v západním Lancashire. Nevinný vtípek inženýrů z Google Maps, „magický realismus psycho geografie“ dnes žije vlastním životem, a fiktivní město má i svůj vlastní web.

A jak vznikl název *mountweazel*? V roce 1975 vychází pod hlavičkou edice Britannica encyklopedie New Columbia. Kniha, popisující slavné a významné osobnosti regionu, také zmiňuje jakousi Lillian Virginia Mountweazelovou. Ženu, která si libovala ve stavbě fontán, a jejímž hobby bylo focení poštovních schránek. Byla to však zcela fiktivní postava, která měla podobně jako v mapách Trap Street zabránit porušování vlastnických práv. *dle netu*

Stránka textu

Taková stránka textu A4 ve Wordu obsahuje nějakých 654 slov v 3490-ti znacích. S mezerami, které tvoří 15% textu dokonce 4141 znaků. Průměrné slovo tedy obsahuje 5,3 znaku. Kolik různých stránek textu lze asi vytvořit?

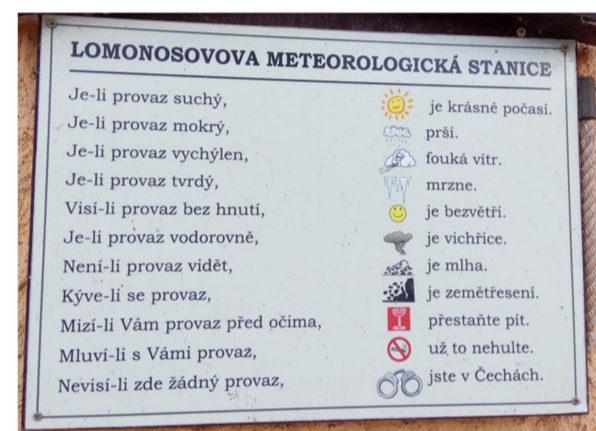
Vzpomínám si na diskusi se svým synem před lety, který mě překvapil tvrzením, pohříchu pravdivým, že kdybych vytvořil všechny možné „variace“ všech 4141 znaků na stránce z 42 znaků české abecedy, vytvořil bych stránku všech možných textů, které byly kdy v češtině napsány a dokonce i ty, které kdy v budoucnu napsány budou. Dokonce by tam byly i všechny stránky anglické, díky tomu, že anglická abeceda je podmnožinou té české. Překvapilo mě to tehdy, ale musel jsem mu dát za pravdu. Musí mezi nimi být i přihlášky vynálezů a objevů, minulých i těch, které ještě nebyly objeveny a popsány! Nedalo by se toho nějak využít? V čem je problém?

Tak především počet těchto možností se vymyká běžným variacím z kombinatoriky díky možnosti opakování znaků a velkém vzorku. Je to obrovské číslo. Mnohem větší, než počet atomů ve vesmíru. Aspoň řádově ho můžeme přiblížit výrazem 4141! (faktoriál). Jen pro zopakování středoškolské matematiky faktoriál pěti je 5! = 1.2.3.4.5 = 120. S rostoucím argumentem ale tato funkce strmě roste. 4141! vám žádná kalkulačka nespočítá. Je to přibližně 3,86.10¹³¹⁸⁰. Čili číslo s 13180 nulami za trojkou. Na vytvoření tolika permutací stránek by i na nejrychlejším počítači byl život příliš krátký. Ale dejme tomu, že by to nějaký kvantový v budoucnosti

zvládl. Naprostou většinu by tvořily naprosto nesrozumitelné posloupnosti znaků sem tam s nějakým slovem. Byla by tam i stránka ze samých písmen „a“ a ze samých písmen „a“ a jedním jiným písmenem a podobně. Vyfiltrovat z nich ty, co obsahují jen významová slova, by bylo nesmírně obtížné. Z těch slovně významových a ještě k tomu smysluplných by pak byla ta literární díla i patentové přihlášky. Jenže kromě třeba Nerudovy povídky by tam byly i stovky Nerudových pseudopovídok, kde by byla zaměněna slova nebo použita synonyma. Stejně tak i patentových přihlášek. Kromě těch správných by tam byly tisíce falešných, lživých a nepravdivých. Chybných v jednom, deseti, padesáti slovech. Hledat zde něco smysluplného by bylo horší, než hledat jehlu v kupce sena.

Nebo k tomu můžeme přistoupit takto. Čeština má asi 250 000 jakž takž používaných slov. Všechny stránky můžeme chápat jako počet variací 654 slov z 250 000. Čili V(654, 250 000) pro což platí vzorec 250 000!/(250 000 - 654)!, což je číslo řádu 1.10²⁶¹⁶. Tím bychom eliminovali většinu nesmyslných, nečitelných stránek a měli v čísle jen 2616 nul.

Škoda, takže čistě teoreticky, pomocí počítače bychom dovedli vytvořit nový objevný text, ale nedokázali bychom ho rozeznat a vyfiltrovat v moři balastu. To je asi v duchu nějakého přírodního zákona, že něco užitečného můžeme reálně vytvořit jen postupně a cílevědomě vynaložením úsilí a ne mechanicky a automaticky.

Řešení úlohy: Správná úvaha je: Muži zaplatili dohromady 3x9=27 Kč. Z toho 25 má moteliér a 2 poslíček.

A slovo závěrem

Koncem měsíce to bude už 99 let, co naši předkové dali vale Rakousku-Uhersku a obnovili českou státnost. Ty pravé oslavy vybuchnou jistě až za rok, ale vážíme si ještě dnes své státnosti? V době, když se relativizují všechny tradiční pojmy jako, *vlast, rodina* či *máma, táta*? Kdybychom Rakousko-Uhersko nerozbořili my, možná by se stalo po čase jakýmsi předobrazem EU – Rakousko-Uhersko-Česko-Slovensko-Chorvatsko... společnou měnu už mělo. Ale ani my jsme si nedokázali udržet společný stát se Slováký déle, než 74 let. Vždy se najde někdo, kdo se cítí být utlačován, nespokojen nebo má prostě své vlastní ambice. A to Franz Josef neomezoval, výkony vysavačů, nerušil petrolejky (žárovky), rtuťové teploměry a nezabýval se velikostí banánů a napřímeností okurek. Navíc si hlídal své hranice. Být si sám pro sebe má asi své kouzlo, i když sounáležitost s vyšším celkem skýtá pocit bezpečí a světovost. Musí to být ovšem celek rozumný a nepanovačný, laskavě spravující. A tím možná Franz Josef byl. Možná více, než současná EU. Přesto jsme rádi, že máme svůj stát. Zatím.

Plíživý konec *jelena evropského* – jeho příčinou je kupodivu mnohem menší *jelen sika* z Japonska a Asie. Dostal se sem působením různých příznivců přírody a začal se křížit s původním jelenem evropským. Dnes už je velká část jelení populace hybridními míšenci. V Irsku, kam byl dovezen poprvé, už čistý jelen evropský neexistuje, jen samí hybridi. I u nás už čistých jelenů evropských rychle ubývá. Zoologům se to nelíbí, ale co s tím mohou dělat. Chovat poslední jeleny evropské jen v izolaci obor a rezervací? Nepřipomíná vám to něco? Holt s migracemi jsou problémy. Jsou součástí evoluce. Ať už ty „přirozené“ nebo vyvolané. Jelen evropský neměl šanci se bránit, protože pohlavní pud byl silnější. Konec konců i my jsme hybridy populací, co se přehnaly Evropou. Ale přece, není hybridizace jako hybridizace.